

θήσει τὴν εῦρεσιν, ἵνα μὴ σοφιστικὴν ἔξιν μηδὲ ἴστορικὴν ἀλλ᾽ ἐνδιάθετον καὶ φιλόσοφον λαμβάνωμεν, ἀρχὴν τοῦ καλῶς βιῶντας τὸ καλῶς ἀκοῦσαι νομίζοντες.

4.

ΠΩΣ ΑΝ ΤΙΣ ΔΙΑΚΡΙΝΕΙΕ ΤΟΝ ΚΟΛΑΚΑ ΤΟΤ ΦΙΛΟΤ

5

(Plan. 7)

1. Τῷ σφόδρᾳ φιλεῖν ἑαυτόν, ὁ Ἀντίοχε Φιλόπαππε, φάσκοντι συγγνώμην μὲν ἄπαντας δὲ Πλάτων διδόναι φησί, καί αὐτοῦ δὲ σὺν πολλαῖς ἄλλαις ἐγγίνεσθαι μεγίστην, ύφ' ἣς οὐκ 10 ἔστιν αὐτοῦ κριτὴν δίκαιου οὐδὲ ἀδέκαστον εἶναι· ‘τυφλοῦται γὰρ τὸ φιλοῦν περὶ τὸ φιλούμενον’, ἀν μή τις μαθὼν ἐθισθῇ Φ τὰ καλὰ τιμᾶν καὶ διώκειν μᾶλλον ἢ τὰ συγγενῆ καὶ οἰκεῖα. τοῦτο τῷ κόλακι πολλὴν μεταξὺ τῆς φιλίας εὔρυχωρίαν δίδωσιν, δρμητήριον ἐφ' ἡμᾶς εὐφυὲς ἔχοντι τὴν φιλαυτίαν, δι' 15 ἦν αὐτὸς αὐτοῦ κόλαξ ἔκαστος ὃν πρῶτος καὶ μέγιστος οὐ γαλεπῶς προσέλεται τὸν | ἔξωθεν ὃν οἴεται καὶ βούλεται μάρ- 49 τυν ἄμα αὐτῷ καὶ βεβαιωτὴν προσγινόμενον. δὲ γὰρ λοιδορούμενος φιλοκόλαξ σφόδρᾳ φίλαυτός ἔστι, [καὶ] δι' εὔνοιαν ἑαυτῷ πάντα μὲν ὑπάρχειν βουλόμενος πάντα δὲ οἰόμενος ὃν ἢ μὲν 20 βούλησις οὐκ ἄτοπος ἢ δὲ οἴησις ἐπισφαλῆς καὶ δεομένη πολλῆς εὐλαβείας. εἰ δὴ θεῖον ἢ ἀλήθεια καὶ πάντων μὲν ἀγαθῶν